

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski

w sprawie skazanego P. M.

na skutek wniosku obrońcy skazanego o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego X. Y. od orzekania w sprawie o sygn. akt III KK 538/22,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 25 maja 2023 r.,

na podstawie art. 26 § 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym,

pozostawia wniosek bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Dnia 15 lutego 2023 r. (data prezentaty Sądu Najwyższego) do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy skazanego o wyłączenie od udziału w sprawie o sygn. akt II KK 538/22 SSN X.Y. na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z 42 § 1 k.p.k. w zw. z art. 45 Konstytucji RP w zw. z art. 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, art. 47 Karty Praw Podstawowych UE oraz art. 19 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej.

W uzasadnieniu wniosku wskazano między innymi, że SSN X. Y. został powołany w procesie, w którym brała udział Krajowa Rada Sądownictwa ukształtowana przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 roku o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3). W związku z tym, wadliwość procesu powołania, może prowadzić do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności wskazanych przepisów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 26 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2021, poz. 1904, dalej: „u.SN”), do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych należy rozpoznawanie wniosków lub oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Jednocześnie, stosownie do treści art. 26 § 3 u.SN, wniosek, o którym mowa w art. 26 § 2 u.SN, pozostawia się bez rozpoznania, jeżeli obejmuje ustalenie oraz ocenę zgodności z prawem powołania sędziego lub jego umocowania do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości. Sąd rozpoznający sprawę przekazuje niezwłocznie wniosek Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych celem nadania mu dalszego biegu na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Przekazanie wniosku Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania.

W przedmiotowej sprawie sformułowany zarzut dotyczy kwestii związanych z powołaniem SSN X. Y. na urząd sędziego. Jak wskazano wyżej, ustawa jednoznacznie stanowi, że wniosek, o którym mowa w art. 26 § 2 u.SN, pozostawia się bez rozpoznania, jeżeli obejmuje ustalenie oraz ocenę zgodności z prawem powołania sędziego. Konsekwentnie rozpatrzenie sformułowanego przedmiotowego wniosku nie mieści się w granicach formalnych kontroli realizowanej przez Sąd Najwyższy na podstawie art. 26 § 2 u.SN (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 29 czerwca 2021 r., I NWW 45/21; 12 maja 2021 r., I NWW 25/21) i należy pozostawić go bez rozpoznania.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego (z wielu zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 8 maja 2020 r., I NWW 7/20), podstawą do pozostawienia wniosku bez rozpoznania, w oparciu o przepis art. 26 § 3 u.SN, jest sytuacja, w której wniosek nie spełnia warunków konstrukcyjnych (nie podaje okoliczności faktycznych i ich oceny prawnej, uzasadnienia lub uprawdopodobnienia zawartych w nim twierdzeń) lub ma charakter abstrakcyjny, tj. nie odnosi się do konkretnej sprawy lub dotyczy kwestionowania samego statusu sędziego.

Z uwagi na powyższe Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[s.h.]

[ms]